

Ujistil jsem, že se musím naučit přijít na to, co potřebuji.

Někdy potřebuju být
jenom se ságrou a blbnout.

Někdy potřebuju být jenom s mamkou
a tatkou a obejmout je.

Někdy potřebuju být s kamarádama
a dát si pořádně do těla.

A někdy potřebuju být sám
a na nic nemyslet.

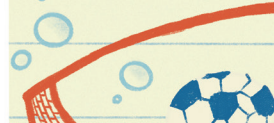
Když se mi povede říct si o to, co potřebuju,
všechno je pak snazší.

je s klučama do parka

jít s rodiči do kina

byl chvíli sám

odvést na trénink

mít klid na učení

U podpurném týmu lidé, kteří rodinám s vážně nemocnými dětmi pomáhají, mohou být psychologové, krizoví interveni, sociální pracovníci, sestřičky, lékaři, herní specialisté, fyzioterapeuté a další profese. Obzvlášť důležití jsou ale také přeburní, sousedé, přátelé, učitelé a všichni, kdo jsou rodinám nablízku.

Pomááte, kdo všechno pomáhá Vojlovi?

Vyvořila: Nora Šrbová

ve spolupráci s Ričnou Šandlovou, Michaelou Vánovou

Děkujeme za odborné konzultace

Barboře Červíčkové

Edite Kleinové

Lence Kokouškové

Vzniklo za podpory Nadace rodiny Vlčkových

Vlašserka

Nadace
rodiny
Vlčkových

Spolu to zvládnem

Čau, já jsem Vojta!

Takhle jsem já.

A takhle jsou moji rodiče a sestra Ema.

Někdy je u nás docela sranda.

Ale někdy je to těžký.
Ema je totiž hodně nemocná.

Takhle to chodí u nás doma.

Někdy se Emě v noci špatně
dýchá a já se pak nespím.

Každý ráno Emě pomáhám
s králíkem.

Očas nemůžu na trénink.

A někdy už nemám vůbec
na nic náladu.

Je toho na mě prostě moc!

Ale jsou věci, který mi pomáhaj.

Když mi v nemocnici říkaj,
co se teď s Emou děje, líp chápu,
proč se u nás furt něco mění.

Když si každý večer před spaním
s mámou a tatou popřijeme dobrou noc,
vždycky se mám na co těšit.

Když si můžu ve škole na chvíli
sednout stranou, mám čas utřídit
si myšlenky a zase se ráčt soustředit.

Když mě rodiče pochválí, cítím,
že jsem pro ně důležitý.